

Yumuşak Gücü Yok Saymak

İçeriği Yazan: [Bekir AYDOĞAN](#) [1] Zaman: Pzt, 16/01/2012 - 16:30

Yazar: Bekir Aydoğan

Referans İçerik: [Kamu Diplomasisi -1*](#) [2]

Referans İçerik: [Kamu Diplomasisi -2*](#) [3]

Yumuşak güç, sadece geçici bir imaj değil; aksine istenilen sonuçlara ulaşmak için, ikna ve cazibe yöntemleri ile başkalarının sizin amaç ve değerlerinizi paylaşmasını sağlayabilmektir. Böylelikle hedeflerinize ulaşmak için meşru bir destek ve uzun vadeli planlarınızda sizinle ortak değerleri paylaşan dostlar kazanabilirsiniz.

Yumuşak güç, sadece geçici bir imaj değil; aksine istenilen sonuçlara ulaşmak için, ikna ve cazibe yöntemleri ile başkalarının sizin amaç ve değerlerinizi paylaşmasını sağlayabilmektir. Böylelikle hedeflerinize ulaşmak için meşru bir destek ve uzun vadeli planlarınızda sizinle ortak değerleri paylaşan dostlar kazanabilirsiniz. Popüleritenin ve kısa süreli koalisyonların gelip geçici olması, kalıcı müttefiklerin ve uluslararası kuruluşların önemini artırmaktadır. Bu önem, belirli ülkelerden oluşan koalisyonların olayları belirlediği dönemden, olayların koalisyonları şekillendireceği dönemlere geçiş sürecinde olduğumuzu ve bu oluşumlara dâhil ülkelerin tek yanlı politikalarını eskisi kadar yürütemeyeceklerini göstermektedir.

Bir ülkenin kendi çıkarları nispetinde yaptığı iş birliğinin derecesi, bir başka ülkenin, cazibesinin o ülke halkı için ne ifade ettiği ve uluslararası arenada ne kadar meşru görüldüğü ile ilgilidir. Eğer ABD'nin müttefikliği, bir ülkenin kamuoyunda doğru karşılanmıyorsa, devlet yöneticileri anti-Amerikancı bir üslup takınarak kimi zaman geri çekilen kimi zaman da imtiyazcı karmaşık bir dış politika sergileyebilir. Diğer ülkelerin kamuoylarında çekici olmanın önemi görmezden gelinirse bunun olumsuz etkisi uzun vadede kendisini gösterecektir. Örneğin ABD, 2003 yılında BM kararını beklemeden Irak'a müdahale etmiş ve Haziran 2003'te, ABD, Irak'ta planlandığından daha fazla direnişle karşılaşınca, ordunun etkin görevde bulunan 33 muharebe tugayı oraya bağlı kalmıştır. Amerika, Hindistan'dan, Pakistan'dan, Fransa'dan ve diğer ülkelere, barışı koruma ve polis kuvvetleri istemiş; fakat Hindistan, Fransa ve Almanya ve diğerleri, birliklerini ancak BM'nin himayesinde gönderebileceklerini söylemişlerdir. Ayrıca, 2003 yılında BBC tarafından 11 ülkede yapılan bir kamuoyu araştırması, birçok insanın, ABD'yi, dünya barışı açısından Kuzey Kore'den daha çok tehlike arz eden kibirli bir süper güç olarak gördüğünü ortaya koymuştur(1). ABD'nin savaş öncesi ve savaş sırasında takındığı sert üslubu ve uluslararası örgüt ve dengeleri yok sayarak kararlar alması; hem bu ülkelerin kamuoylarında olumsuz etki bırakmış hem de tek yanlı dış politikası diğer ülkelerin yöneticileri tarafından meşru kabul edilmediği için fazla destek bulamamıştır.

ABD, 2003 Mayıs'ında Irak'ta elde edilen başarılarından sonra BM'ye ve diğer ülkelere, Irak'ta önemli uluslararası bir rol vermeme konusunda direnmiştir. Ancak yaza doğru, ölü sayısı ve masraflar artınca, ABD, birçok ülkenin, BM'nin onayı olmadan bu yükü paylaşmak istemediğini görmüştür. Irak'tan sorumlu en üst Amerikalı komutan, General John Abizaid, "Irak'ta ve Arap dünyasında, Amerika'nın büyük bir güç yüzdesine sahip olduğuna dair görüşlerini küçümseyemezsiniz" demiş; fakat şöyle devam etmiştir; "Diğer ülkelerin siyasi seçmenlerinin de memnun edilmesi gerekir; çünkü onlar ABD'nin kuklası değil, uluslararası topluluğun araçları rolünü oynuyorlar(2)." 2001 Ekiminde, Irak için yapılacak Madrid Bağış Konferansı'ndan önce, New York Times, Bağdat'taki işgal yönetiminin başkanı L. Paul Bremer'in, "O kadar paraya ihtiyacım var ki, iktidardaki uluslararası topluluğa karşı

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

ilkeli muhalefetimizi değiştirmeliyiz.” dediğini bildirmiştir(3). Tüm bu örnekler, ABD gibi ekonomik ve askeri bir gücün bile sert gücünü ön planda tutan tek yanlı ve dışlayıcı dış politika üslubundan dolayı sınırlarının zorlandığını göstermiştir. Küresel bilgi çağında, her yeni oyun için kısa vadeli anlık koalisyonlar kurmak yerine, diğerlerini de kurumsal ittifaklara çekerek ve mevcut meşru kurumları zayıflatmaktan kaçınarak karşılıklı bağımlılık ve iş birliği süreçlerinden hem kendi ülkeniz hem de küresel sistemin yararına olabildiğince faydalanmak gerekmektedir.

ABD merkezli bir düşünce kuruluşu olan Rand Şirketi’nden John Arquilla ve David Ronfeldt’e göre; bilgi çağında güç, sadece güçlü savunmalardan değil, güçlü ortaklıklardan da gelecektir. Geleneksel gerçekçi yaklaşımlar, başkalarıyla paylaşmayı zorlaştırır. Ancak bilgi çağında, böylesi bir paylaşım, başkalarının bizimle iş birliği yapmalarını artırmakla kalmaz, ayrıca yapma eğilimlerini de artırır(4). Joseph Nye’e göre ise, zekâyı ve becerileri başkalarıyla paylaştığımız zaman, ortak yaklaşımlar ve ortak bir bakış açısı geliştiririz ve bu da yeni tehditlerle başa çıkma gücümüzü artırır. Güç, çekicilikten ileri gelir. Çekiciliğin gücünü, sadece geçici bir popülerliğe indirgemek, bilgi çağının yeni gerçekleri kadar yeni liderlik teorilerinden de önemli kavrayışları gözden kaçırmak demektir(5).

Egemen devletlerin doğuşundan bugüne kadar birçok farklı güç kaynağı değişken bir ivme izleyerek kritik roller üstlenmiş, demokrasinin üstün geldiği bilgi devriminin etkisinde kalan toplumlarda yumuşak güç, demokrasinin yerleşmediği ve henüz sanayileşmekte olan toplumlarda ise sert güç öne çıkmıştır.

Güç ve otorite kavramları, sahip olunan yumuşak güç ve güvenilirlik kapasitesini doğrudan etkilemektedir. Başkalarının karar ve davranışlarınıza saygı göstermesi otoriter bir güç kaynağı olurken, otorite sahibi olmadan da güç gösterisinde bulunabilirsiniz. Tek fark eylemlerinizin meşruiyeti ve tepkilerin niteliğidir. Joseph S. Nye ve David A. Welch’e göre; güç ampirik, otorite ise normatif, ahlaki ve hukuki bir kavram. ABD’nin, meşru yollardan seçilmiş Guatemala Devlet Başkanı Jacobo Árbenz Guzmán’ı 1954’te CIA tarafından düzenlenen bir darbeyle devirme gücü vardı, ama bunu yapma otoritesi yoktu. Guatemala egemen bir devlettir(6). Benzer bir örnek, ABD’nin, 2 Mayıs 2011’de Pakistan devletinden izin almadan Abodabad’a düzenlediği baskın sonucu, Usame Bin Ladin’in Pakistan askeri tesislerine yakın mevkideki konutunda öldürülmesi sonrasında yaşanmıştır. Pakistan hükümeti, ABD’den aldığı maddi yardımlar ve karşılığında ABD ile yürüttüğü iş birliğine rağmen, kamuoyunda yükselen “ABD tarafından yapılan operasyonla Pakistan devletinin egemenliğinin hiçe sayıldığı” söylemi, hükümet yetkililerinin bir anda anti-Amerikancı bir üslup takınmasına neden olmuştur. Öte yandan ABD’nin Pakistan kamuoyu için zaten etkin olmayan yumuşak gücü, yapılan operasyonun Pakistan devletinin otoritesini sarsacak bir güç gösterisi şeklinde algılanmasıyla daha da azalmıştır. Ayrıca, Usame Bin Ladin’in öldürüldüğü operasyonun adının “Geronimo” olduğu ortaya çıkınca ABD yönetimine karşı ABD vatandaşı Apaçiler tarafından da yoğun tepki gösterilmiş ve Oklahoma eyaletinde bir Apaçi kabilesinin lideri, ABD Kongresi’nden 2009’da “yurt savunmasındaki cesareti” nedeniyle övgü alan Geronimo’nun, Amerika’da yerlilerin direnişinin sembolü olduğunu ve kendisiyle bir “terörist” arasında bağ kurulmaması gerektiğini belirtmiştir.

Yumuşak gücün iç ve dış politikada dikkate alınmaması hem sert gücün gereğinden fazla kullanılmasına sebep olmakta; hem de yerli ve yabancı kamuoyları nezdinde yumuşak gücün etkinliğinin ve güvenilirliğinin zayıflamasına yol açmaktadır.

Bekir AYDOĞAN

iletisim@politikadergisi.com

Alıntılar:

[1] Joseph S. Nye, Yumuşak Güç, Elips Kitap, s. 70, 71

[2] Nye, a.g.e., s. 130, Ayrıca bakınız: General John Abizaid; Alındığı yer: Erich Schmitt, “General in Iraq Says More G.I.s Are Not the Answer”, New York Times, 9 Ağustos 2003, s. 1.

[3] Nye, a.g.e., s. 130, ayrıca bakınız: Steven Weisman, “US Set to Cede Part of Control over Aid for Iraq”, New York times, 20 Ekim 2003, s. 1

[4] John Arquilla ve David Ronfeldt, The Emergence of Neopolitik: Toward an American Information Strategy, Santa Monica, RAND Şirketi, 1999, s. 52

[5] Nye, a.g.e., s. 131

[6] Joseph S. Nye, Jr., David A. Welch, Küresel Çatışmayı ve İşbirliğini Anlamak, Çeviren: Renan Akman, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, s. 60

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (05/05/2024 - 01:07 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/yumusak-gucu-yok-saymak>

Bağlantılar:

- [1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/bekir-aydogan>
- [2] <http://www.politikadergisi.com/okur-makale/kamu-diplomasisi-1>
- [3] <http://www.politikadergisi.com/okur-makale/kamu-diplomasisi-2>
- [4] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>